

பெளஷ்கராகமத்திற்கு உமாபதி சிவாச்சாரியாரின் சமஸ்கிருத பாஷ்யத் திறன் - ஒர் ஆய்வு

Umapati Sivacharya's Sanskrit Bhasya Competence for Paushkaragam - A Study

1. ச.பத்மநாபன் 2. ப.கோபாலகிஷ்ண ஜயர்

1. கலாநிதிப்பட்ட ஆய்வாளர் பட்டமேற்படிப்புக்கள் பீடம்,யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

padmanaban@univ.jfn.ac.lk

2. மேற்பார்வையாளர் வாழ்நாட்பேராசிரியர்

Abstract:

The Gnanapadas of the Sivagams are prominent in the philosophy of the Sivagam tradition. These are particularly expressive of Saivite philosophy. The Paushkaragam is an important book among the Gnanapada books of the Sivagams, especially those that expound the philosophy of Saivism. Paushkaragam is one of the Upagama of Moolagama Parameswaram. This Paushkaragam contains Jnanapadam only. 14th century AD Chidambaram Umapati Sivacharya, who wrote Saivasiddhanta Ashtakam in Tamil, wrote Bhasyam for this Paushkaragam in Sanskrit. The Paushkaragama is particularly important in the Sanskrit Saivasiddhanta tradition of textual exegesis in the Ashtaprakarans and their texts, as well as the pro-Saivasiddhanta texts of the Sivagama. The purpose of this study is to reveal how much importance is given to explaining the content of essence with Saivasiddhanta paribasha through Umapati Sivacharya's Sanskrit Bhashyam over Sivagama Paribashas. As a result of this study, it will be revealed that Bhashyam written in Sanskrit language by Umapati Sivacharya Gnanapada should be interpreted in what background the explanations for the unique words of Paushkaragama should be interpreted. The first source for this research is Umapati Sivacharya's edition of Ambalavana Navalr written in Sanskrit language called Paushkaragama Bhashyam and other books as supplementary sources. Literary descriptive research methodology, historical research methodology, and comparative research

methodology, etc. will be used as research methodologies. As a result of this opportunity, Bhashyam's skillful interpretation of Bhasya written in Sanskrit by Umapati Sivacharya in Gnana Pada of Sivagams, especially in Paushkaragam Gnana Pada, will be useful to Saiva Siddhanta philosophers as it identifies its content to the Saiva Siddhanta Tradition

Key words: Paushkaragam, Vidyapadam, Jnanapadam, Bhashyam, Pramanam.

அறிமுகம்

சைவசித்தாந்த மரபில் புத்தான்ச்சாரியார்களுள் இறுதியானவராகச் சுட்டப்படுபவர் உமாபதி சிவாச்சாரியார்.¹ இவர் வைதிக மரபையும் சிவாகம மரபையும் ஒன்றுபடுத்தி வைதிக சைவமரபை நிலைநாட்டியவர்.² சிதம்பரம் தில்லை வாழந்தனர்³ மரபில் போற்றப்பட்ட இவர் திருவாவடுதுறையாதீனமரபிலும் போற்றப்படுகிறார்.⁴ இவர் சைவசித்தாந்த மரபினை வலுவுட்டும் வகையில் தமிழிலும், சம்ஸ்கிருதத்திலும் பல நூல்களை எழுதியுள்ளார்⁵ இவர் தமிழில் எழுதிய நூல்கள் சைவசித்தாந்த மரபில் நன்கு அறியப்பட்டவை.⁶ மறைஞான சம்பந்தரால் உபதேசிக்கப்பட்ட சிறப்புடையது பெளத்கராகமம் ஆகும்.⁷ இப் பெளத்கராகமத்திற்கு உமாபதி சிவாச்சாரியார் விரிவுட பாஷ்யம் எழுதியுள்ளார். மூல சிவாகமங்கள் இருபத்தெட்டும்⁸ உபாகமங்கள் இருநூற்றெழும் ஆகும்.⁹ மூல சிவாகம வரிசையில் இருபத்தாறாவது பரமேஸ்வரம் என்னும் சிவாகமம் ஆகும். பாரமேஸ்வரம் எனும் மூலாகத்திற்கு ஏழு உபாகமங்கள் உண்டு.¹⁰ அவற்றுள் ஒன்றே “பெளத்கராகமம்” ஆகும்.¹¹ இவ்வாகமம் ஞானபாதம் எனும் வித்தியாபாதத்தை மட்டுமே உள்ளடக்கமாகக் கொண்டது.¹² எட்டுப்படலங்களும்¹³ 951 சூத்திரங்கள்¹⁴ எனப்படும் சுலோகங்களையும் உள்ளடக்கமாகக் கொண்டது. சைவ சித்தாந்த தத்துவத்தை மாத்திரம் விரிவுடக்கூறுவது.¹⁵ இப் பெளத்கராகமத்திற்கு உமாபதி சிவாச்சாரியார் விரிவுட சம்ஸ்கிருதத்தில் பாஷ்யம் எனக் கூறப்படும் உரையினையெழுதியுள்ளார்.¹⁶ அவ்வரைபற்றிய சிறப்பினையும் தனித்துவத்தையும் உரைத்திற்னையும் நோக்குவது அவசியமுடையது.

ஆய்வுப்பின்னணி

உமாபதி சிவாச்சாரியாரின் பாஷ்யத்துடன் கூடிய பெளத்கராகமானது 25.5.1925 அன்று சிதம்பரத்தில் யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர் ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலது மாணாக்கரான

அம்பலவ நாவல சர்வஞ்ஞானசம்பந்தபராசக்தி குவாமிகள் என அழைக்கப்படும். அம்பலவாண நாவலரால் கிரந்தலிபியில் பதிப்பிக்கப்பட்டது.¹⁷ இந்து நூல்களுக்கான பின்னணி மிக விரைவான¹⁸ 181 பக்கங்களுடைய தமிழ் மொழியில் அமைந்த உபோத்காதம் எனும் முகவுரை சுட்டப்படுகின்றது.¹⁹ சம்ஸ்கிருத மொழியிலேயே மூல சிவாகம சுலோகமும் உமாபதி சிவாச்சாரியாரின் பாஷ்யமும் அமைந்திருப்பதால் அதுபற்றிய விளக்கம் எதுவும் தமிழ் மொழியில் சுட்டப்படவில்லை. அதன் காரணமாகவே சைவ சித்தாந்த தத்துவத்திற்கு மூல நூலாக பேசப்படும் பெள்க்ராகமாத்திற்கு எத்தகைய விளக்கங்களை உமாபதி சிவாச்சாரியார் விளக்குகின்றார் என்பதனை நோக்குவதே இவ் ஆய்விற்கான பின்னணி ஆகும்.

ஆய்வு பிரச்சினை

பெள்க்ராகம பாஷ்யம் சம்ஸ்கிருத மொழியில் அமைந்திருப்பதால் தனித்த சம்ஸ்கிருத மொழிப் புலமையுடன் ஆய்வு மேற்கொள்வது முதற்பிரச்சினையாகும். இப்பெள்க்ராகமம் சிவாகமம் சார்ந்ததாகையால் சிவாகமம் சார்ந்த முன்னிவும், சிவாகமங்களுள் சிறப்பாக ஞானபாத வித்தியாபாதத்தை மட்டும் கூறுவதால் சிவாகம ஞானபாதம் அறிவும் பெற்றிருக்க வேண்டியது மற்றுமோர் பிரச்சினையாகும். வைதீக மரபையும் சம்ஸ்கிருத மொழியில் சிவாகமச்சார்பு நூல்களை சுட்டிக் காட்டுவதால் வைதீக மொழியின் முன்னிவும் சைவ சித்தாந்த சார்பு நூல்களின் முன்னிவும் பெற்றிருக்க வேண்டியது மற்றுமோர் பிரச்சினையாகும். பெள்க்ராகமத்தின் ஏழாவது படலத்தில் சிறப்பாக பிரமாண படலத்தில் பிரமாணர்களை நிறுவும் நிலையில் பல்வேறு விதமான தர்க்கவியல் பிரமாணங்களைச் சுட்டுவதால் தர்க்கவியல் முன்னிவும் பெற்றிருக்க வேண்டியதும் மற்றுமோர் பிரச்சினையாகும். இவை யாவற்றிற்கும் மேலாக இதுவரை தமிழ் மொழியில் உமாபதி சிவாச்சாரியாரது பாஷ்யத்தைத்தழுவி அதனது உள்ளடக்கம், விளக்கம் வெளிவராமல் இருப்பதும் இம்மூல நூல்களை தனித்த சம்ஸ்கிருத மொழியறிவைக்கொண்டு நோக்கமுடியாமையே முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஆய்வு பிரச்சனையாகும்.

ஆய்வு வினாக்கள்

சைவ சித்தாந்த தத்துவ மரபில் பொருட்கள் மூன்று எனப்படும்.¹⁹ இதனையே திரிபதார்த்தம்²⁰ எனக் கூறுவர். இவையே பதி, பசு, பாசம் எனப்படும்.²¹ இப் பெள்க்ராகமத்தில் பதார்த்தம் எனப்படும் பொருட்டகளாவது ஆறு எனப்படும்.²² அவையாவன: பதி, குண்டலினீ, மாயா, பசு, பாசம், காரகம் எனப்படுகின்றது. இதே

கருத்தையே மதங்க பரமேஸ்வர ஆகமம்²³ கூறுகின்றது. அவ்விதமெனில் பதி, பசு, பாசம் என்பதற்கு மேலாக குண்டலின், மாயா, காரகம் என்பன சுட்டப்படுகின்றன.²⁴ இவையாவை? என்பது பற்றியும் இவற்றினை விளக்குவதற்கும் பிராமண நூல்கள் யாவை? என்பது பற்றியும் இவற்றினை விளக்கி நிருபிப்பதற்கான உத்திகள் யாவை? என நோக்குவதனுாடாக பரந்த பரிணாமமுடைய உமாபதி சிவாச்சாரியாரின் சைவம், சைவசித்தாந்த சாஸ்திரம் இவற்றினை நிருபிக்கும் ஆளுமை ஆகியன இப்பாஷ்யத்தினுாடாக தெளிவு கொள்ளத்தக்க விடயங்களாகின்றன.

முன்னாய்வுகள்

உமாபதி சிவாச்சாரியாரின் வாழ்வும் பணியும் பற்றிய ஆய்வுகளில் சம்லக்கிருத மொழியில் அவரது ஆக்கங்கள் தொடர்பான ஆய்வுகள் மிகவும் அரிதானவையே ஆகும். 1996ம் ஆண்டு சென்னை மயிலாடுகுப்புஸ்வாமி சாஸ்திரிகள் ஆய்வு மையம் “*Sri Umapathi Sivacharya his Life work and Contribution to Saivism*” எனும் கருப்பொருளில் ஆய்வரங்கு முன்னெடுக்கப்பட்டது.²⁵ இவ்வாய்வில் “*Umapathi Sivacharya on the Pauskaragsm with special reference to Epistemology*”²⁶ எனும் பொருளினும் பாலசுப்பிரமணிய சாஸ்திரிகள் என்பவர் *Pauskara Bhasya Sangraham*²⁷ எனும் ஆய்வுசெய்துள்ளனர். பெளங்கராகமத்தில் முதற்பதிப்பு சென்னை கொ.ஏண்முகசுந்தர முதலியாரல் 1890ல் வெளிவந்ததுள்ளது.²⁸ 1925ல் உமாபதி சிவாச்சாரியாரின் பாஷ்யத்துடன் வெளிந்ததும்.²⁹ அண்மைக்காலத்தில் சம்லக்கிருத மொழியிலமைந்த பாஷ்யம் உமாபதி சிவாச்சாரியார், ஞானப்பிரகாசர் ஆகியோரது உரைகளடங்கிய இருபாகங்கள் வெளிவந்துள்ளன.³⁰ ஆய்வுக்குரியதாக இப்பதிப்புக்கள் முன்வைக்கப்பட்டனும் இதுவரை இது தொடர்பான விரிவான ஆய்வுகள் முன்னெடுக்கப்படவில்லை என்பது சுட்டிக்காட்டத்தக்கது.

உமாபதி சிவாச்சாரியார் வரலாற்று மூலங்கள்

உமாபதி சிவாச்சாரியார் தில்லைவாழுந்தனர் மரபில் ஸ்ரீ வத்ஸகோத்திரத்தில் சம்பு தீட்சிதருக்கும் கெளரி அம்பாளுக்கும் மகனாகப்பிறந்தார்.³¹ இவர் நான்கு வேதங்களையும் ஒதியுணர்ந்தவர்.³² ஸ்ரீமந்தீர முர்த்தி தீட்சிதரிடம் ஸ்ரீ வித்யோபதேசம் பெற்றவர்.³³ சபோய தீட்சிதரின் மகளான பார்வதீயை மணம்புரிந்த இவருக்கு ஸ்ரீமுலநாதர், விருஷ்டபத்துஜர் எனும் இரு ஆண்பிள்ளைகளும் சுசீலா எனும் பெண்ணும் பிள்ளைகளாவார்.³⁴

தந்தையார் வழி தில்லை நடராஜரைப் பூஜித்த இவர் சிவிகையில் செல்லும் வேளை “பட்டமரத்தில் பகந்குருடன் செல்கிறான்” எனும் மறைஞான சம்பந்தரால் ஆட்கொள்ளப்பட்டு அவரது சீடரானார்.³⁵

உமாபதி சிவாச்சாரியாரின் வாழ்க்கை வரலாறுகளை சம்ஸ்கிருதத்தில் பார்த்தவன மாஹாத்மியம்,³⁶ சிவானந்த தீட்சிதரின் ராஜேந்திர புரமாஹத்மியம்,³⁷ சிதம்பர ப்ரம்மயதியின் பதினெண்நால் சோலாகங்கள்,³⁸ என்பனவும் தமிழ்மொழியில் சந்தானாசார்ய புராண சங்கிரகம்³⁹ எனும் நூலும் கூறுகின்றன.

காலம்

உமாபதி சிவாச்சாரியாரின் காலம் கி.பி 13ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியும் கி.பி.14ம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியுமாகச் சுட்டப்படுகின்றது.⁴⁰ இவரது காலநிர்ணயத்தை சங்கற்ப நிராகரணம்⁴¹ பாயிரச் செய்யுள் கூறும் அதேவேளை இவரது காலம் கி.பி 1270 – 1315 என ஆய்வுகள் முடிவுசெய்கின்றன.⁴²

நூல்கள்

உமாபதி சிவாச்சாரியார் தமிழிலும் சம்ஸ்கிருதத்திலும் பல நூல்களையெழுதியுள்ளார். தமிழில் சிவப்பிரகாசம், திருவருட்பயன் வினாவெண்பா, போற்றிப்ப / நோடை, கொடிக் கவி, உண்மை நெறிவிளக்கம், சஸ்கற்ப நிராகரணம், நெஞ்சவிடுதூது எனும் சைவசித்தாந்த அஷ்டகநூல்களையும் கோயில்புராணம், திருப்பதிக்கோவை, திருமுறை கண்ட புராணம், சேக்கிழார் புராணம், திருத்தொண்டர் புராண சாரம், நாயன்மார் நட்சத்திரம், சிவஸ்தலநாமக்கலிவெண்பா, தேவார அருணமுறைத்திரட்டு, ஞானசரிதை எனும் ஞானசாஸ்திர பஞ்சகம் எனும் பதினெட்டு நூல்களை எழுதியுள்ளார்.⁴³

உமாபதி சிவாச்சாரியார் சதுரத்தின சஸ்கிரகம், குஞ்சிதாங்ரிஸ்தவம், நடராஜத் வனி மந்திரஸ்தவம், நடேச தண்டகம், கல்பக கணேச பஞ்சரத்னஸ்தவம், முதலான ஆக்க இலக் கியங்களையும், பெளவுக்கராகமஞானபாதபாஷ்யம், ஶ்ரீருத்ரபாஷ்யம், சமகபாஷ்யம், வாளசம்ஹறிதை மற்றும் கவுதனைம் முதலான எட்டு சம்ஹறிதைகளின் உரை, நடராஜ சஹஸ்நாம உரை, சிதம்பர யந்பிரோத்தார உரை எனும் உரைகளையும் எழுதியுள்ளார்.⁴⁴

பொஷ்கராகமபாஷ்யம்

சிவாகமங்கள், மூலசிவாகமங்கள், உபாகமங்கள் எனும் விரிவினையுடையவை. மூல சிவாகமங்கள் இருபத்தெட்டும்,⁴⁵ உபாகமங்கள் இருநூற்றேழமாம்⁴⁶ மூல சிவாகம வரிசையில் 26வதே பாரமேஸ்வரம் ஆகும்.⁴⁷ இவ்வாகமத்திற்கு மாதங்கம், யட்சிணீமதம், பாரமேஸ்வரம், புஷ்கரம், சுப்ரயோகம், ஹம்சம், சாமான்யம் எனும் ஏழு உபாகமங்கள்⁴⁸ உண்டு. இவ்வேழு உபாகமங்களும் நான்காவதாகிய புஷ்கரம் என்பதே பொஷ்கரம் என்னும் ஆகமம் ஆகும்.⁴⁹

“புஷ்கரம்” என்றால் தாமரையாகும், இதிலிருந்து தோன்றிய தத்திதாந்தப் பெயரே பொஷ்கரம் ஆகும். இவ்வாகமத்தை உமாபதி சிவாச்சாரியார் “பொஷார சம்ஹிதா”⁵⁰ எனும் குறிப்பிடுகின்றார்.

பொஷ்கராகமம் எனப்படும் இவ்வாகமம் எட்டுப்படலங்களையும் 951 சுலோகங்கள் / சூத்திராயிகளையும் உள்ளடக்கியது.⁵¹ அதன்விரிவு வருமாறு

1. பதிப்படலம்52	(76 சூத்திரங்கள்)
2. பிந்துப்படலம்53	(61 சூத்திரங்கள்)
3. மாயா படலம்54	(64 சூத்திரங்கள்)
4. பசுப்படலம்55	(170 சூத்திரங்கள்)
5. பாசுப்படலம்56	(98 சூத்திரங்கள்)
6. பும்ஸ்தத்துவப்படலம்57	(355 சூத்திரங்கள்)
7. பிரமாண படலம்58	(88 சூத்திரங்கள்)
8. தந்திராவதாரப்படலம்59	(44 சூத்திரங்கள்)

என 951 சூத்திரங்களையுள்ளடக்கிய வித்யாபாதம் / ஞானபாதம் மட்டுமே இடம்பெறுகின்றது.

பொஷ்கர ராகமபாஷ்ய உரைத்திறன்

உமாபதி சிவாச்சாரியார் எழுதிய பொஷ்கராகம பாஷ்யம் சம்ஸ்கிருதத்தில் எழுதப்பட்டுள்ளது. அவ்வுரை 1925ல் கிரந்தலிபியில் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

தேவநாகரி லிபியில் 2015ல் பகுதி I என 1ம் 2ம் படலங்களும், 2019ல் பகுதி II என, 3ம் 4ம் படலங்களும் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளன. அவ்வரையின் சாராம்சம், தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு என எவையும் இதுவரை வெளியிடப்படவில்லை என்பது இங்கு சுட்டிக்காட்டத்தக்கது.

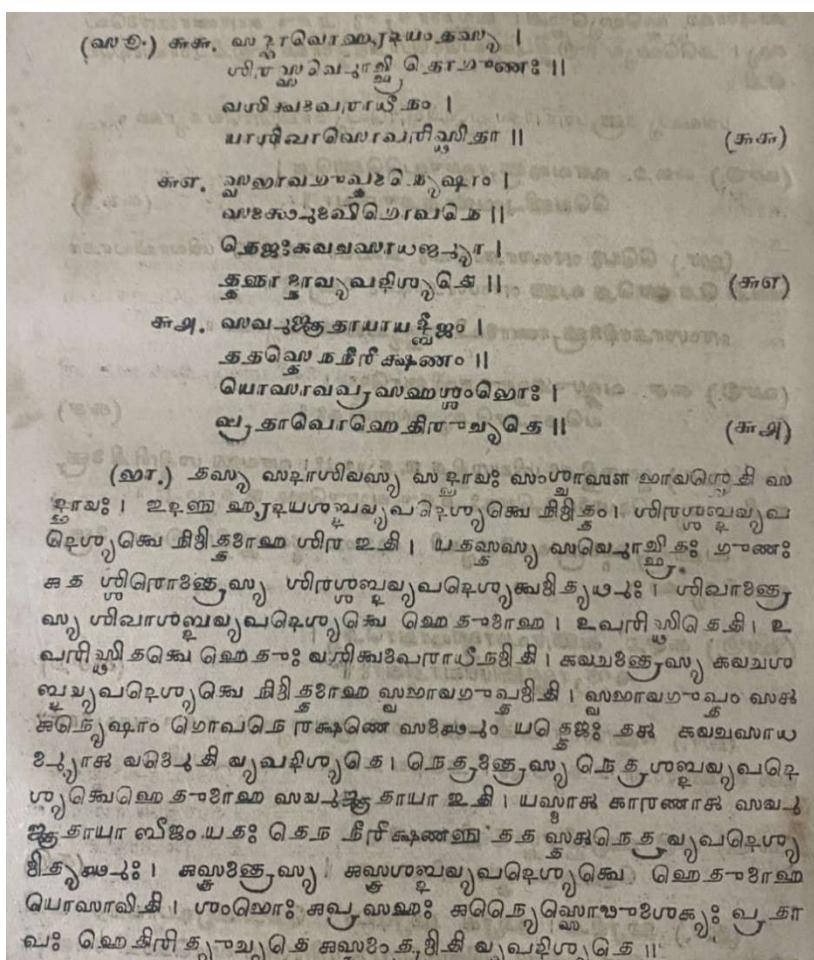
உமாபதி சிவாச்சாரியார் தமது பெளத்திற்காகம பாலத்தின் ஊடாக சிவாகம மரபினையும், சைவ சித்தாந்த அடிப்படைக் கொள்கைகளையும் தாபிக்கும் சிறந்த புலமை வெளிப்படுகின்றது.⁶⁰ இதற்கு பின்வரும் பகுதிகளை உதாரணமாக நோக்கலாம்.

01. “ஞானம் பெறத்தக்க அதிகாரிகள் யாவர்”⁶¹
02. பதிமுதலான ஆறு பதார்த்தம் எனும் விளக்கம்⁶²
03. மாயாலட்சணம்⁶³
04. பசு லட்சணம்⁶⁴
05. பாச லட்சணம்⁶⁵
06. பதி லட்சணம்⁶⁶
07. பதியின் நிலைகள்⁶⁷
08. பிந்து என்பதே குண்டலினீ⁶⁸
09. குண்டலினீயின் ஸ்வரூபம்⁶⁹
10. மாயையின் ஸ்வரூபம்⁷⁰
11. பசுவின் சாமானய லட்சணம்⁷¹
12. பசு - விஞ்ஞான கலர், பிரளையாகலர், சகலர் எனும் நிலை⁷²
13. தீட்சையின் இயல்பு⁷³
14. முக்தி எனும் நிலை⁷⁴
15. பாச லட்சணம்⁷⁵
16. புருஷன் என்பதன் லட்சணம்⁷⁶

17. “பிரமாணம்” நான்குவகை ⁷⁷
18. சாஸ்திரங்கள் நாதரூபமானவை⁷⁸

என மிகக் கருக்கமாகவும் உரைத்திறனை விளங்கிக் கொள்வதற்கான உதாரணங்களுக்கான சான்றுகளாகவும் கூறலாம்.

உமாபதி சிவாச்சாரியார் தமது பாஷ்யத்தினை சில விடயங்களில் மிகச் சுருக்கமாகவும் சில விடயங்களில் மிக விரிவுபடவும் எழுதித் தெளிவுபடுத்தியுள்ளமை சுட்டிக் காட்டத்தக்கது. உமாபதி சிவாச்சாரியார் பொஷ்கராமத்திற்கு உரையெழுதுவதன் நோக்கம் சைவத்தாந்தம் ஏனைய சாஸ்திரங்களுக்கு முரணானதல்ல எனவும், சைவத்தின் மேன்மை என்பனவற்றை தமது பன்முக ஆளுமையால் பாஷ்யத்தினுடாக நிறுவும் திறன் தனித்துவமானது. இதற்கு ஒரு பகுதியினை மாத்திரம் உதாரணமாக நோக்கலாம்.

தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு

முதலாவது பதிப்படலம்

குத்திரம் ⁶⁶

ஸத்பாவோ ஹ்ருதயம் தஸ்ய சிரஸ்ஸர்வோச்ரிதோ குண: I

வசித்வம் பரமாத்மை யாசிகாஸோபரிஸ்திதா II

சாதாரண பொருள்: அந்த சதாசிவனுக்கு ஹ்ருதய மந்திரமானது ஞானமென்பது சொல்லப்படும். எல்லாவற்றிலும் மேலான தர்மமானது சிரசு என்று சொல்லப்படும்.

குத்திரம் ⁶⁷

ஸ்வபாவகுப்தமத்யேஷாம் ஸமர்த்தமபிகோபதே I

தேஜம் கவச ஸாதர்மாபா நாம்நா வ்யபதிசயதே

சாதாரண பொருள்: யாதொன்று வெளிப்படுத்தப்படாமல் வசீகரணமுடையதோ அது உயர்ந்த நிலையிலிருக்கின்ற சிகையென்று சொல்லப்படும். பிறருக்கு இயல்பாகவே மறைந்திருப்பதும் அதீக சக்தியுடையதாகவும் உடைய தேஜஸானது கவசம் போல் எங்கும் பரந்திருப்பதால் அது கவசம் என்று சொல்லப்படும்.

குத்திரம் 68

ஸ்ரவக்ஞதாயாம் ததஸ்தே தந்நிரீக்ஷணம்

யோஸாவ ப்ரஸஹசம்போ ப்ரதாபோ ஹேதிருசயதே II

சாதாரண பொருள்: ஸ்ரவக்ஸபாவத்தில் யாது காரணமோ அக்காரணத்தால் நிரீக்ஷணம் நேற்றம் என்று சொல்லப்படும். சம்புவினுடைய வெற்றிகொள்ள முடியாத எந்தவொரு மஹிமையுண்டோ அது அஸ்திரம் அது கவசம் என்று சொல்லப்படும்.

(பாஷ்யம்) தஸ்ய – சதாசிவனுடைய ஸத்பாவர் அவருடைய நற்செயல் அது இருதயம் எனும் சொல்லால் நிமித்த காரணமாகச் சுட்டப்படுகின்றது. சிரசு எனும் சொல் விளங்கும் இயல்பு காரணமாக நிமித்த காரணமாக சிர என்று சொல்லப்படும். எந்த அந்தஸ்த சிவனுடைய எல்லாவற்றிலும் மேலான குணமானது பின்னர் சிரே

மந்திரத்தின் சிர எனும் சொல்லால் விளக்கப்படுத்தப்படுத்தப்படுவதனுடாய காரணத்தைக் கூறுகின்றேன். உபரிஸ்திதேதி இதற்கு மேலாக இருக்கின்ற தன்மையினால் அதன் காரணம் வசித்துவும் முதலானவற்றிற்கும் வேறானது என்று கவச மந்திரத்தின் கவச எனும் சொல்லானது விளக்கும் தன்மையில் நிமித்த காரணமாக இயல்பாக மறைந்திருத்தல் என்பதாகும். இயல்பாக மறைந்திருக்கும் ஸத எனும் உண்மைப்பொருளானது ஏனையவைகளிடமிருந்து காப்பாற்றும் தன்மையுடையதால் எந்த ஒளியோ (தேஸ்யோ) அந்த ஒளி கவசமாக விளங்கும் தன்மையால் சுட்டப்படுகின்றது. நேத்திர மந்திரத்தின் நேத்திர சப்தமானது ஸர்வக்ஞா எனும் இயல்பினால் என்று அதன் காரணமாக எல்லாவற்றையும் இயல்பாக அறிந்த நேத்ர பீஜமானது எதனால் எதனை பார்ப்பதனால் அந்த தேஜஸானது நேத்திரம் எனச் சுட்டப்படுகின்றது. அஸ்திர மந்திரத்தினது அஸ்திர சப்தத்தின் பொருளானது காரணம் வினாவப்படுகின்றது. அது எது என்று சதாசிவனுடைய வேறு எவராலும் அறியப்படாத சக்தியானது மேலான செயல் என அதன் காரணமானது கூறப்படுகின்றது. அதுவே அஸ்திரம் எனச் சொல்லப்படுகின்றது இதுவே உரைச்சிறப்பின் பொருளாகும்.

பெளஷ்கராகம பாஷ்யத்திற்கு எடுத்தாண்ட நூல்கள்

உமாபதி சிவாச்சாரியார் பெளஷ்கராகம பாஷ்யத்தில்⁸⁰ கீழ்வரும் நூல்களை தமது மேற்கோள் குறிப்பாக சுட்டியுள்ளார்.

அவையாவன:

1. சுதர்சனாச்சாரியாரின் சுருதி சித்தம்
2. யீமத் மதங்கம்
3. தவிசதி காலோத்தரம்
4. மிருகேந்திரம்
5. சுருதி
6. வாஸிஷ்டலிங்கம்
7. பஞ்சராத்ரம்
8. சூதசம்ஹாரிதை
9. ஹரிதத்தாச்சார்யார்

10. ஹரிவம்சம்
11. கூர்மபுராணம்
12. சிவராணம்
13. ஸ்கந்தபுராணம்
14. வீராகமம்
15. ரத்னத்ரயம்
16. மாலிலீவிஜயம்
17. கிரணம்
18. பிரம்மசம்பு
19. சிவதர்மேத்தரம்
20. நிஸ்வாசம்
21. விஸ்ணுபுராணம்
22. ஆதித்யபுராணம்
23. மத்ஸ்யபுராணம்
24. மஹாபாரதம்
25. பகவத்கீதா
26. சுப்பிரபேதம்
27. காமிகம்
28. வாதுளாம்
29. தத்துவபிரகாசம்
30. மீமத் பராக்கியம்
31. பராசரபுராணம்

32. சர்வக்ஞாகேத்தரம்
33. சிவஞானபேதம்
34. மீருத்ரம்
35. பராசரஸ்மிருதி
36. பராசர உபபுராணம்
37. ஸ்கந்தகாலோத்திரம்
38. ஸ்மிருதி
39. தேவீகாலோத்தரம்
40. சாங்கியர்கள்
41. நியாயம்ருதம்
42. சாலிகநாதர்

என்பனவாகும். இவற்றுள் சுதர்சணாச்சாரியார், சாங்கியர், சாலிகநாதர் முதலான தனிநபர்களாலும் கொள்கைகள் சுட்டப்படுகின்றமை அவதானத்திற்குரியது.

நிறைவூரை

உமாபதி சிவாச்சாரியார் தமிழிலும் சம்ஸ்கிருதத்திலும் பல்வேறு நூல்களை ஆக்கியிட்டார். இவர் சைவ சித்தாந்த தத்துவத்தின் மேன்மையினை வலியுறுத்த உரையெழுதிய நூல்களுள் மேன்மையானதே “பெளவிக்கராகம பாவியம்” எனும் நூலாகும். தமது சிவாகம மற்றும் சாஸ்திரம் சார்ந்த புலமையினையும், மொழியானுமையினையும் சைவ சாஸ்திர புலமையினையும் அடிப்படையாகக்கொண்டு சிவாகமப் பிரமாணங்களை முதன்மையாகக் கொண்டு பிறமதக் கொள்கைகளை நிராகரித்து சைவசித்தாந்த அடிப்படைக் கொள்கைகளை ஸ்தாபிக்கும் சிறந்த புலமையினை பெளவிக்கரசம் ஹிதா பாவியத்தினாடாக இனங்காண முடிகின்றது.

அடிக்குறிப்புகள்

I Janaki, S. S (1996) (Ed.) Sri Umapathi Sivacharya, His Life, works and Contribution to Saivism, p. 278.

- 2 Ibid p. 285
- 3 Ibid p. 278
- 4 Ibid p. 279
- 5 Ibid p. 286-288
- 6 Ibid p. 285
- 7 Ibid p. 287
- 8 காரணாகமம் (1899) பூர்வபாகம், கொ. சண்முகசுந்தர முதலியார் (பதி.) 1. 7-78
- 9 மேலது 1. 78
- 10 மேலது 1. 63
- 11 Janaki, S. S (1996) (Ed.) Ibid p. 98
- 12 Ibid p. 98
- 13 Ibid p. 98
- 14 Ibid p. 98
- 15 Ibid p. 98
- 16 ஸ்ரீமத் பெளவுக்ரசம்ஹிதை (ஞானபாதம்) (1925) உ_மாபதி சிவாச்சாரிய சுவாமிகள் அருளிச் செய்த பாஷ்ய ஸஹிதம், அம்பலவநாவல ஞானசம்பந்த பராசக்தி சுவாமிகள் (பரி.) சிதம்பரம்
- 17 மேலது
- 18 மேலது பார்க்க உ_போத்காதம்
- 19 இந்தியத் தத்துவக் களஞ்சியம் (2003) சோ.ந.கந்தசாமி, பாகம் III, மெய்யப்பன் பதிப்பகம், சிதம்பரம், ப. 31
- 20 மிருகேந்திராகமம், ப. 22
- 21 இந்தியத் தத்துவக் களஞ்சியம் (2003), பாகம் ஐஜை, ப. 31
- 22 ஸ்ரீமத் பெளவுக்ரசம்ஹிதை (1925) 1. 8
- 23 மதங்கபாரமேஸ்வராகமம் (1977) 1. 6
- 24 ஸ்ரீமத் பெளவுக்ரசம்ஹிதை (1925) 1. 8
- 25 See Janaki, S. S (1996) (Ed.) மு.கு. நால்
- 26 மேலது p. 88-97
- 27 மேலது p. 98-130

- 28 பெளவுக்கராகமம் (1890) கலி. 4992. கொ. சண்முகசுந்தர முதலியார் (பதி.) சிவஞானபோத யந்திரசாலை, சென்னை. (திராவிட மிகையுடன் – கிரந்தலிபி – தமிழுடன்
- 29 ஸ்ரீமத் பெளவுக்கரசம்ஹிதை (1925) மு.கு. நூல்
- 30 **1. Pauskaragama Jnarapada Part I (2015)**
2. Pauskaragama Jnarapada Part II (2019)
Edited by Nalimal mission for manuscript, New Bharatiya, Book Corporation, New Delhi.
- 31 Janaki, S. S (1996) (Ed.) Ibid p. 259
- 32 Ibid p. 259
- 33 Ibid p. 259
- 34 Ibid p. 260
- 35 Ibid p. 238
- 36 Ibid p. 189-214
- 37 Ibid p. 225-237
- 38 Ibid p. 256-258
- 39 Ibid p. 268-273
- 40 Ibid p. 282
- 41 Ibid p. 281
- 42 Ibid p. 282
- 43 Ibid p. 286-289
- 44 Ibid p. 286
- 45 காரணாகமம் (1899) 1. 7-78
- 46 மேலது 1. 78
- 47 மேலது 1. 9
- 48 மேலது 1. 63
- 49 Janaki, S. S (1996) (Ed.) மு.கு. நூல் ப. 98
- 50 நோக்குக, ஸ்ரீமத் பெளவுக்கரசம்ஹிதை (1925)
- 51 Janaki, S. S (1996) (Ed.) மு.கு. நூல் ப. 98
- 52 மேலது p. 98

- 53 மேலது p. 98
54 மேலது p. 98
55 மேலது p. 98
56 மேலது p. 98
57 மேலது p. 98
58 மேலது p. 98
59 மேலது p. 98
60 மேலது p. 98
61 ஸ்ரீமத் பெளங்கரசம் ஹிதை (1925) 1, 5, 6 உ.4-11
62 மேலது 1.8 உ. 13,14
63 மேலது 1.11 உ. 15,16
64 மேலது 1.12 உ. 16,17
65 மேலது 1.13 உ. 16,17
66 மேலது 1.14 உ. 19,20
67 மேலது 1.93 உ. 55-64
68 மேலது 2.1 உ. 81,82
69 மேலது 2.11 உ. 95,96
70 மேலது 3.12 உ. 119-121
71 மேலது 4.1 உ. 149,150
72 மேலது 4.3-6 உ. 150,151
73 மேலது 4.40 உ. 166-175
74 மேலது உ. 238
75 மேலது 6.2 உ. 304,305
76 மேலது 7.1 உ. 351,305
77 மேலது 8.1 உ. 510-526
78 மேலது உ. 570
79 மேலது 1. 66-68
80 மேலது

உசாத்துணை நூற்பட்டியல்

முதல் நூல்கள் - சம்ஸ்கிருதம்

1. ஸ்ரீமத் பெளத்கரசம்ஹிதை (ஞானபாதம்) (1925) உமாபதி சிவாச்சார்யாகவாமிகள் அருளிச்செய்த பாஷ்ய ஸஹிதம், அம்பலவநாவலஜ்ஞான சம்பந்த பராசக்திஸ்வாமிகள் (பரி.) சிதம்பரம் (கிரந்தலிபி)
 2. காரணாகமம் (1899) பூர்வபாகம், கொ. சண்முகசுந்தர முதலியார் (பதி.) சிவஞானபோத யந்திர சாலை, சிந்தாரிப்பேட்டை, சென்னை (கிரந்தலிபி)
 3. **Pauskaragama Jnarapada** (2015) (Part I) T.Geneshan (Ed) National Mission for Manuscripts, New Delhi and New Bharatiya Book Corporation New Delhi
 4. **Pauskaragama Jnanpada** (2019) (Part II) T.Gareshan (Ed) National Mission for manuscripts, New Delhi and New Bharatiya Book Corporation New Delhi
 5. **Pauskaragama** (1995), Pandit K.Ramachandre, Sarma (Ed.) The Adayar Library and Research Center, Madras
 6. **Mathangaparameswaragamam** (1977) (Vidyapada) N. R. Bhatt (Ed.) Institute Francais D'Indologie, Pondichery
 7. **Mrgendra Agama** (1962) N. R. Bhatt (Ed.) Institute Francais D'Indologie, Pondichery
- துணை நூல்கள்**
8. **Sri Umapathi Sivacharya, His Life works and Contribution to Saivism,1996** S.S.Janaki (Ed) The Kuppuswenti Sasti Research Institute, Chennai
 9. இந்தியத் தத்துவக் களஞ்சியம் (2003) சோ.ந.கந்தசாமி, பாகம் III, மெய்யப்பன் பதிப்பகம், சிதம்பரம்